

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200852
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118200852.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fiľakovského v spore žalobcu: EX CREDIT, a.s., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 572 586, právne zastúpený WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Žltá 2/F, 851 07 Bratislava, IČO: 36 869 643, proti žalovanej: Z. Z., V. Ž., G. Z. XX, XXX XX K., o zaplatenie 3.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C 2/2018-45 zo dňa 06. apríla 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie voči výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie časti konania.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

M e n í rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku v časti týkajúcej sa splatnosti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2.300 Eur s úrokmi z omeškania 5,15 % ročne od 15.08.2014 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške po 100 Eur vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci až do úplného zaplatenia, pod výstrahou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej splátky počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd návrh na prerušenie časti konania z a m i e t a.

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 2.300 Eur s úrokmi z omeškania 5,15% ročne od 15.8.2014 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 100 Eur počnúc mesiacom májom 2018 pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná n e m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanej n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 451 odsek 1 a 2, § 456, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že danom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej tým, že žalobca jej plnil na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia sumu 3.000 Eur, pričom toto rozhodnutie bolo neskôr zrušené. Novým právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím bol však žalovanej priznaný voči žalobcovi nárok z toho istého titulu, ale už len vo výške 700 Eur, čo znamená, že bezdôvodné obohatenie žalovanej predstavuje sumu 2.300 Eur, čo je rozdiel medzi úhradou žalobcu žalovanej 3.000 Eur a priznaným nárokom vo výške 700 Eur. Jedná sa o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol a preto súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe, ale len o zaplatenie sumy 2.300 Eur a vo zvyšku ju ako neodôvodnenú s poukazom na vyššie uvedené dôvody zamietol. Žalobcovi prisúdil aj úroky z omeškania, na ktoré má zákonný nárok podľa § 517 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, žeby žalovanú vyzýval na vydanie bezdôvodného obohatenia ešte pred podaním protižaloby a keďže táto bola doručená právnomu zástupcovi žalovanej dňa 14.08.2014, priznal žalobcovi úroky z omeškania od nasledujúceho dňa. Zároveň zohľadnil nepriaznivú sociálnu situáciu žalovanej, ktorá dosahuje nízky mesačný príjem a po odpočítaní jej pravidelných výdavkov jej nezostáva veľa na vlastné živobytie. Preto jej povolil mesačné splátky, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku. K procesnému návrhu žalobcu na vyhlásenie čiastočného rozsudku pre uznanie nároku uviedol, že k takémuto postupu neboli splnené procesné podmienky, pretože žalovaná žiadny prejav o uznaní uplatneného nároku žalobu ani vo vzťahu k sume 2.300 Eur neučinila. Za bezpredmetný považoval aj návrh na prerušenie konania o časti nároku, nakoľko podľa názoru súdu prvej inštancie možno prerušiť len celé súdne konanie a k takémuto postupu v danom prípade nevidí dôvod, navyše zjavne žalobca ani nemá záujem o prerušenie celého konania.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preruší konanie v časti o zaplatenie 700 Eur a žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.300 Eur s úrokmi z omeškania 5,15 % ročne od 15.08.2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100 Eur vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Uviedol, že podané odvolanie nesmeruje proti zaviazaniu žalovanej zaplatením sumy 2.300 Eur vrátane príslušenstva, voči postupu súdu, ktorý rozhodol o poskytnutí výhody splátok, voči výške splátok, mesačnej periodicite splátok a ani proti určaniu straty výhody splátok. Dotknutý výrok rozsudku neobsahuje presné určenie splatnosti jednotlivých splátok, keď určuje iba to, že splátky sú mesačné a splácanie započne mesiacom máj 2018. Tento výrok totiž nestanovuje, v ktorom dni v mesiaci je príslušná mesačná splátka splatná. Rozsudok tak môže byť nevykonateľný. Je nesporné, že žalovanej svedčí právoplatné rozhodnutie na zaplatenie sumy 700 Eur zo strany žalobcu titulom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia. Nesporným je aj to, že žalobca napadol právoplatné rozhodnutie dovolaním. Pre prípad, že by dovolací súd dovolaniu vyhovel a napadnuté rozhodnutie by zmenil tak, že žalobu žalovanej zamietol, znamenalo by to, že žalobca by mal právo na vrátenie plnej sumy, ktorú už žalovanej zaplatil a nie len na sumu 2.300 Eur. Nakoľko rozhodnutie dovolacieho súdu existenciu nároku žalovanej môže zvrátiť, má jeho rozhodnutie zásadný význam pre rozsah úspechu žalobcu voči žalovanej. Žalovaná na pojednávaní dňa 24.09.2012 uviedla, že uznáva, že žalovaný jej vyplatil sumu 3.000 Eur. Žalovaný tým učinila tvrdenie žalobcu o zaplatení sumy 3.000 Eur žalovanej za nesporné a navyše hmotnoprávne aj procesnoprávne privodila uznanie svojho dlhu.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „C.s.p.“), sa pred rozhodnutím vo veci samej zaoberal otázkou prípustnosti odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu čo do výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je potrebné odmietnuť. Čo do úpravy splatnosti uloženej povinnosti považuje podané odvolanie za dôvodné. Čo do zvyšku považuje odvolanie za nedôvodné.

7. Podľa ustanovenia § 355 odsek 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Odmietnutie odvolania podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon nepripúšťa bráni tomu, aby sa odvolací súd zaoberal dôvodmi podaného odvolania a aby skúmal vecnú stránku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie i jemu predchádzajúce konanie.

10. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu proti I. výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie časti konania odmietol postupom podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C.s.p..

11. Podľa ustanovenia § 232 odsek 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa odseku 4, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Treba prisvedčiť žalobcovi v tom smere, že rozsudok v časti úpravy splátok sa javí byť zmätočný a nevykonateľný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 388 C.s.p. zmenil napadnutý výrok tak, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi priznanú sumu v mesačných splátkach vo výške po 100 Eur vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci až do úplného zaplatenia, pod výstrahou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej splátky počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca podal odvolanie aj čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti. K uvedenému však neuviedol relevantné námietky, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu, či zrušenie napadnutého výroku.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná (v procesnom postavení žalobkyne) bola v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov vedeným pod sp. zn. 11C/10/2011 úspešná, pričom súd zaviazal žalobcu (v procesnom postavení žalovaného) rozsudkom pre zmeškanie na úhradu sumy 3.000 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na odvolanie podané zo strany žalobcu Krajský súd v Prešove ako súd odvolací odvolanie žalobcu odmietol. Vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu žalobca žalovanej uhradil sumu 3.000 Eur. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/39/2012-106 zo dňa 28.06.2012 rozhodnutie Krajského súdu v Prešove o odmietnutí odvolania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom Krajský súd v Prešove následne uznesením sp. zn. 16Co/115/2012-113 zo dňa 18.10.2012 rozsudok pre zmeškanie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie. Okresný súd Prešov následne rozhodol rozsudkom so. zn. 10C/388/2012-182 zo dňa 04.02.2015 tak, že žalobcu zaviazal na úhradu sumy 700 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Z procesných dôvodov Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie vo vyhovujúcej časti a vec vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Prešov následne rozsudkom sp. zn. 10C/388/2012-250 zo dňa 15.06.2016 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 10C/388/2012-275 zo dňa 28.06.2017 rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700 Eur. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove rozsudkom sp. zn. 16Co/56/2017-303 zo dňa 28.11.2017.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaná mala nárok na zaplatenie sumy 700 Eur titulom právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Nakoľko jej žalobca vyplatil sumu 3.000 Eur (na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré však bolo zrušené), žalovaná sa bezdôvodne obohatila o sumu 2.300 Eur, na úhradu ktorej ju aj súd prvej inštancie zaviazal.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

17. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá by mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).